

Daxboh Guhnaz Dajgoeng Gou

□ Lenzdingz sij Cwz Fanghdingz hoiz/连亭 著 翟芳婷 译

Gou song fwngz iet coh diuzdah, lumj duz roeg ndeu mbe fwed ok nei, rumzhaenq bongj daeuj moq, gou mbin hwnjdaej lo. Seizneix, gou liz cungsim hawsingz baenzneix gyawj, lumj duzroeg ginh' uh doz daengngoenz hwnj, lumj vunz caez foux deng senj deng. Gwnz gyaiej gou youh dwg rumz youh dwg byaj, nyaenx mbouj ndaej ndonj haiej ndaw rungj daxboh daejnga' nga. De doeknaiq dangqmaz, itcig boizlaex, laihnaeuz gou dwg deng hwk daengz lo, mbouj rox gou dwg aenvih angq lai.

Dou daj gwnz ciengzsang roengzdaej le, de couh mbouj leixlangh gou lo, dan siengj ndoet cenj laeuj ndeu, satlaeng ringx roengz couh ninz. De baeg lai lo, mbouj miz saek gaiq cien dwg gaiq bonjfaenh, hawj de roxnyinh hoengqhaw, hawj de roxnyinh mbouj miz saek ngoenz dwg caen lixyouq. Faj naj de aenvih gwn laeuj menhmenh bienq nding, lwgda hix miz raiz nding. De youh hainduj eu gij fwen ciuhgeq Bouxcuengh haenx lo: “Dingjbya hungsang, varongh henhoh bouxsien. Boubing byaij coh ciengzhoenx, couh lumj bouxvuengz mbeilaux. Dingjbya hungsang, yiuhcwx mbe fwed coh henz mbwn. Ranzvunz heux ndoengfaex, couh lumj mauhvuengz yienh hawj guekvuengz……” Sing fwen de hepgya, hawj vunz dingq ok simcieg. Mbangj seiz, gou roxnyinh fouq da ndatfoedfoed haenx lumjnaeuz cingqcaih hwnj feiz, laeuj roengz saejndat, caeuq gij lwed siengjniemh doxgyaux le, lumjnaeuz rox caeuq raemxda caez nyoengx doxhwnj, youq mwh simnaiq caez daj gokda bongh okdaej satsat. Fwngz de gaem vanj laeuj dwk maenhmaenh, ndaw sim gag fat rengzhaenq, lumjnaeuz yaep dem nyinz de couh yaek doed hwnjdaej, byotbyangq haenq moeb aen seiggyaiq neix. Gou caj yawj, hoeng doeklaeng gijmaz cungj mbouj miz okdaej, de caemdingh ninz roengzdaej lo. Ngoenz daihngaih laeuj gvaq, de lumj mbouj fiz gvaq nei benz hwnj gwnz gyaqfaexcuk guhhong.

Doeklaeng, gou youq Liujcouh Digih Minzczu Gauhcungh doegsaw, seiz cuengqgyaj hix rox bae dieghong yawj de. Seizneix gyoengqde mbouj yungh faexcuk dap gyaq lo, dwg yungh gyaqgangdiet. Aen bienqvaq neix dwg aenvih seizdaih baenaj, hix miz mbangj dwg yungh mingh vuenh daeuj. Mbouj, doenghij mingh haenx vuenh mbouj daeuj cungj gaijbienq neix, cingh dwg aenvih seizdaih baenaj. De angj aen ranznaengdiet sam caengz hawj gou yawj, miz dou miz cueng, miz congz miz daengq, miz denz miz swiz. De ndaengndiengq dwk naengnaj luenh doengh, aenq doengh bi de youq ndaw gamj bya' gvangq saenzdedded haenx, fangzhwnz hix mbouj siengj daengz miz saek ngoenz ndaej miz cungj diuzgienh guhhong yienghneix. Gou yaek gauhgauj, de couh mbouj hawj gou bae yawj de lo. Doeklaeng de hixnaengz gienj moegninz dauq ranz lo. Yungh gihgai guenq guh vwnningzduj dingjlauh yungh fwngz caep cien le, dieghong couh mbouj yungh baenzlai vunz lo.

Daihbj gunghyinz daj hawsingz dauq ndaw mbanj, ngeixnaemj bonjfaenh ngoenzlaeng wnggai guh gijmaz. Gig vaiq, gyoengqde ra ndaej aen hawciengz rengzhong moq. Ranz yaek au bawx, siengj banhlap doi aen ranzvax bae, hwnq aen laeuzcien gyaunde. Gij vunz bae Gvangjdungh haiej cangj dajgoeng haenx, mbouj dingz mbouj duenh fak cien ma ranz, au daej cau aen ranz doxgyaez, gij vunz neix hawj daxboh miz aen gihvei ciengx ranz. Daxboh couh yienghneix hainduj guh gij hongsanq guh ranz, ranz bouxlawz hwnq ranzmoq, de couh bae lingx hong. De yungh gij dinfwngz youq dieghong hag daej haenx miz dieg yungh, song fwngz gaem fagdaz caeuq aen gyangqdiet, lumj fangzhwnz nei hwnq baenz aen dem aen ranzmoq.

Cungj ndwenngoenz neix lienzdaemh cib lai bi

我把双手伸向河流，像一只鸟舒展开翅膀那样，浩荡的风再次滚滚而来，我飞起来了。这一刻，我离城市之心那么近，仿佛驮起太阳的金乌，仿佛被选中的共舞之人。我心头风雷涌动，忍不住一头戳进父亲怀里号啕大哭。他很沮丧，一个劲儿道歉，还以为我是被吓到了，不知道我是因为太高兴。

我们从高墙上下来后，他不再理我，只想好好喝一杯，然后倒头睡一觉。他太累了，没有一块砖头属于自己的空虚感，让他感觉没有一天是在真实地活着。他的脸颊在酒精的作用下慢慢充血，眼睛微微发红。他又唱起那些古老的壮语歌谣：“巍巍山巅，鲜花守护着神仙，战士走向战场，就像勇敢的国王。巍巍山巅，山鹰展翅向天边，家园环绕着林莽，就像王冠献给国王……”他的歌声嘶哑，夹带悲鸣。某些瞬间，我感觉那滚烫的双眼似乎在燃烧，洒入热肠，与思念之血混溶后，似乎会跟着泪水上涌，在情绪的爆破点一齐从眼角喷薄而出。他的手紧紧攥着酒碗，暗暗发着狠劲儿，似乎下一秒就会青筋暴起，痛快淋漓地暴揍这个世界。我看着、等着，但最后什么也没有发生，他安静地睡下了。第二天酒醒，他像从未醉过那样爬上竹架子干活。

后来，我在柳州地区民族高中上学，假期也会去工地看他。这时他们不用竹子搭架子了，而是用钢铁架子。这个变化有时代的进步，也有生命的代价。不，那些生命是换不来这些改变的，纯粹是时代的进步。他向我炫耀他住的三层铁皮屋，有门有窗、有床有凳、有被有枕。他骄傲得脸皮抽动，估计他当年在矿山的洞中瑟缩时，做梦也没想到有朝一日能攀上这样的工作条件。我临近高考后，他就不让我去看他了。后来他干脆卷铺盖回家。机械浇筑混凝土取代徒手码砖后，工地不再需要那么多人。

无数的工人从城市回到村庄，思考自己该何去何从。很快，他们找到新的劳力市场。要娶媳妇的人家，设法把瓦屋推倒，盖起漂亮的砖楼。下广东进厂打工的人，源源不断把钱寄回家，用以营建爱巢，这些人给了父亲养家糊口的机会。父亲顺理成章地做起建筑散工，谁家盖新房子，他就去揽活。他把在工地学来的本领发挥得淋漓尽致，双手操着瓦刀和铁陀螺，奇迹般地将一栋又一栋的婚房建了起来。

这样的日子持续十来年后，渐渐地，村庄找不到一间瓦屋了。他成了村庄尴尬的存在。没砖可搬了，他的陀螺在地上徒劳地转几圈，就被遗忘在角落。他站在一座座漂亮的楼前，那是他一手建起来的啊，有一天竟会让他失业，强烈的挫败感如同生葱般灼烧他的心窝子。这时他已经没有土地了，土地已被楼房挤满。而他有三个孩子，没有一个人工作挣钱，个个都在等他掏学费。

他立在悬崖边上，只要大地晃动一下，他就会下落，在乱石丛中粉身碎骨。他想起兄弟，想起他潮湿的坟墓。他的双脚缩了回来。

3

父亲又拿着蛇皮袋出门了。这次是去县城。在县城，父亲有了新的合作者。他和一个老表一起做装修工，刮腻子、贴瓷砖、装马桶。他们长期合作，一家一户地包揽装修活计，做工认真，价钱实惠。他还是感激那些忙着娶媳妇的人。这些人，请不起专业的装修公司，他才有用武之地。他庆幸他不用再应付包工头，那些拿着瓦刀围着包工头催结工钱的年月，他早就受够了。他也不必做包工头，过胆战心惊的日子。刚从柳州回来那会儿，他承包过县里一家医院的小工程，整天担心不能按期按质完成任务。别人做包工头都能开一笔油水，只有他胆小，从不敢偷工减料，稍有偏差他就推翻重来。有工人不愿干了，或者家里有事辞了，他就四处打电话找人，甚至反复进村子去物色工人。等到竣工验收合格，他瘦了十多斤。结完工钱，刨去自掏的路费、电话费，算下来他竟比当小工仔时挣得少。“再也不干这个了。”如今回想起他还这么说。

le, menhmenh, ndaw mbanj ra mbouj raen saek aen ranzvax lo. De youq ndaw mbanj bienq ndaej miz di najraez. Mbouj miz cien buen lo, aen gyangq de youq gwnzdeih baenq geij gien ndwi, couh deng lumz youq gizgungx. De daengx youq doiqnaj baenz aen baenz aen laeuz gyaunde, haenx dwg fwngz de hwnq hwnjdaej, miz ngoenz ndeu gingqyienz hawj de mbouj miz hong guh, roxnyinh saetbaih hawj aen sim de lumj deng feiz coemh nei. Seizneix de gaenq mbouj miz reihnaz lo, reihnaz gaenq deng ranzlaeuz dingjlauh caenx deuz. Hoeng de miz sam boux lwg, mbouj miz saek loh hong ra cienz, bouxboux cungj cingqcaih caj de ok cienzhag.

De daengx youq henz bien dat, cijaeu diegdeih bibuengq baez ndeu, de couh doek roengzbae, youq ndaw bo rinluen noh myaij ndok raek. De siengj hwnj beixnuengx, siengj hwnj aen moh cumxmbaeq de, song ga de youh hoet haiejdaej lo.

3

Daxboh youh gaem aen daehnaengngwz okdou lo. Baezneix dwg bae yienhsingz. Youq ndaw yienhsingz, daxboh miz boux gapguh moq lo. De caeuq boux beixnuengx ndeu caez guh gij hong cangcoih, gvet naez, nem cienmeng, an majdungj. Gyoengqde ciengzgeiz doxgap guh, baenz ranz baenz ranz bae bau guh gij hong cangcoih, guh ndaej ndeindaengq, au cienz youh noix. De lij dwg au gyo' mbaij gij vunz gaen au bawx haenx. Gij vunz neix, cingj mbouj hwnj gunghsw h cangcoih ciennieb, de cij miz hong ndaej guh. De gig angq mbouj yungh caij najdoi boudaez bau hong, gij ndwenngoenz gaem fagdaz humx boudaez bau hong dwk coi au cienzhong haenx, de senqsi souh mbouj ndaej lo. De hix mbouj yungh guh boudaez bau hong, gvaq gij ndwenngoenz mbeidek. Mboengq ngamq daj Liujcouh dauqma, de cingzbau gvaq aen gunghcwngz iq aen yihyen ndeu, baenz ngoenz lau mbouj ndaej ciuq seiz guh ndei. Bouxwnq guh boudaez bau hong cungj ndaej oet roengz daeh bit cien mbouj noix ndeu, dan miz de mbei iq, coengzlaiz mbouj gamj gemj hong gemj liuh, loq miz saek di mbouj ndei de couh doi bae dauq guh. Miz vunz mbouj nyienh guh lo, roxnaeuz ndaw ranz miz saehcingz swzhong lo, de couh dauqcawq dwk denva ra vunz, engqlij haujai baez haiej mbanj bae ra vunz dem. Caj daengz guh sat niemhsou habgek, de byom bae cib lai gaen. Au cienzhong liux, cawzbae gij cienzlou, cienz dwk denva gag ok haenx, suenq roengzdaej de gingqyienz canh ndaej noix gvaq seiz mbouj guh boudaez bau hong. “Baezlaeng mbouj guh gij hong neix dem lo.” Seizneix dauqngaix hwnj de lij dwg baenzneix gangj.

(6)